

“Kun en jagthund”

af Niels Egelund Faddersbøll

Oftentimes hører man udtrykket ”kun en jagthund” og tit har det en lidt dårlig klang og måske en lidt nedladende betydning. Er det fordi ”kun en jagthund” er en dårlig trænet hund, eller at den ikke regnes for ligeså fin som en prøvehund.

Når en jæger køber en jagthund

Det er helt sikkert, at langt hovedparten af jægerne køber en hund, simpelthen for at få en god jagthund at gå på jagt med.

Der kan være flere varianter af dette ønske. Det kan være for at få den oplevelse med, som det jo er at have en hund med på jagt, eller det kan være for at imødegå behovet for at finde vildt før skuddet eller især efter skuddet, hvis jagten dyrkes i vanskelig terræn, eller f.eks. som trækjagt i moser o.lignende.

Det kan også være ønsket om kunne jage alene, uden at være afhængig af jagtkammeraternes hunde.

Uanset hvad motivationen er, så drejer det

sig om jagt, ikke andet.

Heldigvis kan man sige, for det er jo netop grunden til, at mennesket har udviklet jagthunde med de specielle egenskaber som den enkelte race besidder.

Set i den sammenhæng, ville det vel nærmest være unaturligt at opdrætte eller sælge jagthunde, som ikke skulle gå på jagt med deres ejere.

Når hunden skal trænes

Der er et stort behov hos nye jagthundeejere for at komme til hundetræning med deres nye jagthund.

Der er også et stort og meget varieret udbud af træningstilbud at vælge i mellem.

Begge dele er både godt og ondt.

Det er godt, at den nye jagthundeejer gerne vil træne sin hund, men det kan være et problem, at han ikke kan vente med at komme i gang.

Alt for ofte startes der tidligt, hvilket kan være udmærket, men den tidlige træning

består tit af øvelser og momenter som hører hjemme hos en unghund eller en voksen hund, ikke hos en hvalp.

Konsekvensen af denne træning er, at hunden udvikles for hurtigt, og måske startes meget tidligt op med træning af jagtligge momenter.

Hvis en hund er avlet til jagt, så vil den have et fuldt færdig program for at søge og apportere installeret.

Det skal helst ikke aktiveres før der er noget grunddressur i hunden, og altså også lidt mere alder og modenhed.

De mange forskellige træningstilbud er ikke kun forskellige i indhold, men også i kvalitet.

Det er ikke let at overskue forskellen, men det kan anbefales at se sig godt for.

Mange trænere har i virkeligheden kun erfaring med at træne en eller to egne hunde, og har ikke nogen egentlig faglig baggrund og uddannelse, for at være en dygtig træner.

Det er også vigtigt, at træneren kan træne hunde som ikke bare gør alt rigtigt.

På en træningsplads hvor mere alvorlige problemer ikke kan løses, der vil kun de hunde der egentlig ikke har det store behov for træning blive hjulpet, mens de hunde som kunne hjælpes med erfaren og kompetent træning og vejledning, de bliver overladt til sig selv.

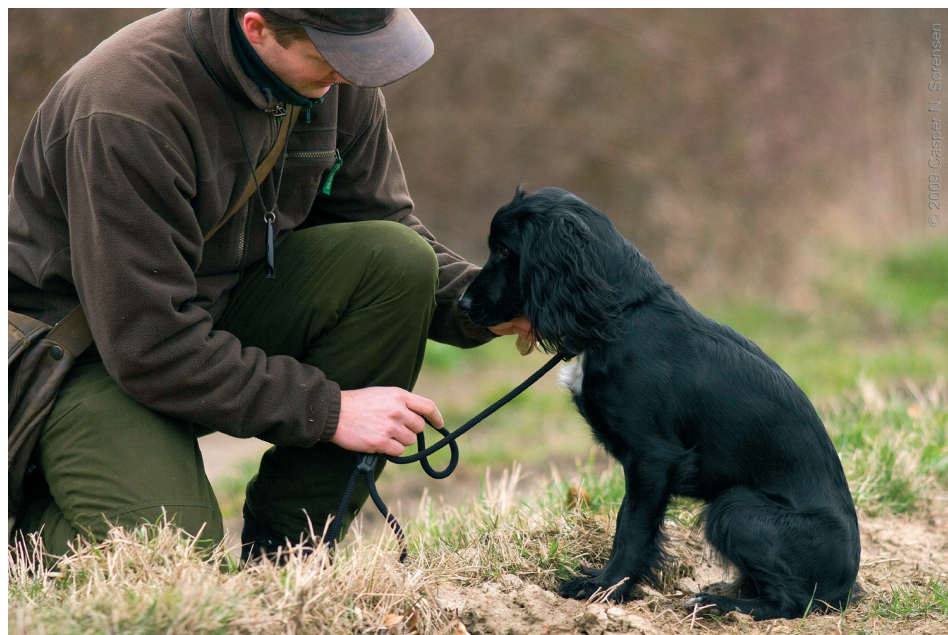
Så den nye jagthundeejer bør starte fornuftigt, finde en god træningsplads eller andet træningstilbud, og så få indlært en ordentlig grunddressur, og ikke forsøge at skære hjørnerne for at nå hurtige frem til at få hunden med på jagt.

Skal den trænede jagthund gå på prøve?

Hos en god jagthundetræner, vil træningen være tilrettelagt for at give deltagerne en målrettet træning mod at få en god og veltrænet jagthund.

Det imødegår også det behov og den forventning til træningen, som langt de fleste har.

Hvis træneren selv dyrker hundesport, f.eks

Alt for ofte startes der tidligt, hvilket kan være udmærket, men den tidlige træning består tit af øvelser og momenter som hører hjemme hos en unghund eller en voksen hund, ikke hos en hvalp.

markprøve, så vil træningen ofte tage en drejning mod den del af træningen som er rettet mod at gå på markprøve.

Der er både godt og dårligt.

Godt fordi det kan betyde, at træneren forsøger at nå et højt niveau med elevernes hunde.

Men dårligt fordi træningen vil indeholde detaljer omkring en bestemt måde at føre hunden på eller en bestemt form for kommandoer, som der bliver lagt vægt på fordi det er velset eller trendy for markprøvefolk og dommere.

Ofte skaber denne træning pludselig et billede af en prøvehund, og dermed en opfattelse hos deltagerne om, at det er det eneste rigtige at foretage sig med sin hund, og denne forventning vil de fleste ikke kunne leve op til, og så har man i stedet for glade

deprøver i enhver form er blevet udviklet.

Alle har de på en eller anden måde taget udgangspunkt i det formål, at vurdere hunden egenskaber som jagthund.

Jeg har selv, gennem mine 36 år med jagthunde, været med til at udvikle og afvikle mange former for prøver.

Mange af disse forskellige prøver har måske ikke været så gode parametre som man kunne ønske sig.

F.eks. kan man godt med koldt vildt vurdere om en hund kan finde og apportere vildt, men man kan ikke vurdere dens vildtbehandling på samme niveau, som man kan med vildt der skydes over den.

Derfor er det naivt at tillægge prøver med dummyer og koldt vildt den helt store betydning, i forhold til egentlige jagtprøver.

Samtidig er der i forhold til avl, det store

for aktivitet og eksponering.

Men man skal huske på, at det ikke er det oprindelige formål

Kan prøvehunden gå på jagt

Man kan sige, at hvis en prøvehund ikke kan gå på jagt, så er der enten noget i vejen med prøverne eller med jagten.

Hvis prøverne tager udgangspunkt i det enkle koncept, at de hunde der klarer sig er dygtige jagthunde, som er veltrænede, så er alt jo godt.

Det er klart, at hvis man ønsker at have en trænet jagthund, og det gælder uanset om man vil gå på prøve eller ej, så skal man holde orden på den, også når man jager med den.

Men der er heller ikke så svært.

I virkeligheden handler det bare om at være lidt foran hunden i sin tankegang, og så bare være konsekvent, så går det fint.

Jeg har altid selv jaget utrolig meget med alle de hunde jeg har haft, og det uanset om jeg gik på prøve med dem eller ej.

En anden metode kunne måske have været nemmere, men også mere unaturlig.

Historien gentager sig

Menneskets indflydelse på hunde har gennem tiderne været både god, men i høj grad også dårlig.

Da man første gang for over 100 år siden begyndte at holde markprøver, var det jo for at vurdere hundene med henblik på at finde de bedste avlshunde.

Selvom mange siden har forsøgt at opfinde den dybe tallerken igen, så er det ofte noget der har været prøvet før.

Jeg har f.eks. set et citat om jagt med Spaniels fra 1906, hvor der stod.

"En Spaniel skal finde vildtet, ikke spolere skuddet, og apportere hvis nødvendigt"

Ja, det er jo ikke atomfysik, men i virkeligheden ret enkelt.

Derfor er det værd at tænke på, at ligesom hundestillinger med den rene bedømmelse af hundenes eksteriør, som gennem årene har udviklet sig til en ren farce, med store skadelige virkninger på hundenes helbred og temperament, så har de jo engang, været helt enkle, med et simpelt formål.

Denne uheldige udvikling skyldes menneskets ambitioner om at bøje og forandre tingene, for egen vindings skyld.

Det kan skyldes penge, eller det kan skyldes forfængelighed og ønsket om at vinde og komme i rampelyset, eller begge dele. Sådan en udvikling kan også ske indenfor enhver gren af hundepøver, når det bliver sport for sportens skyld.

Så lad os håbe, at man stadig kan sige, at markprøver for Spaniels afvikles som jagt, med en ærlig og faglig bedømmelse der lægger vægt på den avlsmæssige kvalitet.

Vi skulle jo nødig ende med at høre udtrykket "kun en prøvehund".

Som avlsvejledning er det de medfødte kvaliteter der er interessante, da det kun er disse der nedarves. Derfor bør avlsvejledende prøver også vægte disse kvaliteter højere end de tekniske detaljer og fejl.

jægere og hunde, nogle tilsvarende som er skuffede over deres hunde eller sig selv. Aller værst er det dog hvis træneren får sendt det signal, at de ejere som ikke er interesseret, eller, at de hunde som ikke er op til markprøvestandarden, kun er jagthunde. Fordi denne holdning er et skridt væk fra virkeligheden og formålet med, at jægere skal hjælpes til at træne deres hunde til blive gode jagthunde og intet andet.

Vær sikker på, at de få ejere og hunde som har ønsker og evner til markprøve, nok skal klare sig.

Hvorfor gå på prøve med hunden

Der er ingen tvivl om hvorfor jagthun-

spørgsmål om de vigtige medfødte egenskaber, set i forhold til niveau som hunden er trænet til.

Som avlsvejledning er det de medfødte kvaliteter der er interessante, da det kun er disse der nedarves.

Derfor bør avlsvejledende prøver også vægte disse kvaliteter højere end de tekniske detaljer og fejl.

Nogle jægere vil vælge at gå på prøve for at teste sig selv og hunden, og det er en god ide.

For nogle bliver det så en hobby og prøverne dyrkes som sport, og det kan man jo have en holdning både for og imod, men det passer godt ind i det moderne menneskes behov